

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. Š. G.**, bývajúceho v R., **2/ Z. G.**, bývajúcej v P., **3/ S. L.**, bývajúcej v P., **4/ S. G.**, bývajúceho v P., **5/ M. O.**, bývajúcej v R., všetci zastúpení JUDr. M. B., advokátom so sídlom v G., proti žalovaným **1/ P., a.s.** so sídlom v P., IČO: X., zastúpenému JUDr. Z. S., advokátkou so sídlom v K., **2/ Slovenskej republike – Obvodnému úradu v Rožňave**, so sídlom v Rožňave, Špitálska č. 3, IČO: 42 097 037, **3/ S.**, so sídlom v B., IČO: X., **4/ E. M.**, zdržujúcim sa na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou J. O., zamestnankyňou Okresného súdu Rožňava, **5/ Mestu R.**, so sídlom v R., IČO: X., **6/ Slovenskému pozemkovému fondu**, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, IČO: 17 335 345, **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 6 C 61/2004, o dovolaní žalobcov 1/ a 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. mája 2008 sp. zn. 5 Co 167/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ a 5/ **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 6/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou vylúčenou z konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4 C 1043/1990, na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 6 C 61/2004 sa žalobcovia 1/ až 5/

domáhali, aby súd určil, že nehnuteľnosti označené parcelným číslom niekdajšieho katastra X. a X., lúka o výmere 11 595 m² a roľa o výmere 21 186 m², katastrálne územie J., patria v jednej polovici do dedičstva po nebohom Š. G., nar. X., zomrelom X. a v druhej polovici do vlastníctva J. G., nar. X. a zomrelého X.. Okresný súd rozsudkom z 11. júla 2006 č.k. 6 C 61/2004-82 v spojení s doplnčím rozsudkom zo 17. apríla 2007 č.k. 6 C 61/2004-102 žalobu zamietol. Žalobcom 1/ až 5/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 16 219,80 Sk, náhradu trov konania medzi žalobcami a žalovanými 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ nepriznal a náhradu trov štátu od neúspešných žalobcov nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že žalobu zamietol z viacerých dôvodov: 1/ že žalobcovia 1/ až 5/ nedostatočne vymedzili predmet sporu v súlade s aktuálnymi údajmi z katastra nehnuteľností, 2/ žalobcovia 1/ až 5/ sa domáhali určenia vlastníckeho práva J. G., zomrelého X. (nie určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po J. G.), 3/ z dôvodu, že žalobcovia 1/ až 5/ v súdnom konaní nepreukázali vydržanie predmetných nehnuteľností ich právnym predchodcom J. G..

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcov 1/ až 5/ rozsudkom zo 7. mája 2008 sp. zn. 5 Co 167/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konštatovanie súdu prvého stupňa, že žalobcovia 2/ až 4/ aj právom nebohého Š. G., syna tohto už nebohého žalobcu 2/, nezmenili žalobu na určenie vecí patriacich do dedičstva po nebohom J. G., ale zotrvali na žalobe o určenie vlastníckeho práva nebohého J. G., nemá oporu v spise, lebo už v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa vo veci č.k. 4 C 1043/1991-141 z 13. apríla 1995 bolo predmetom konania určenie vecí patriacich do dedičstva, preto žalobcovia 2/ až 4/ nemali čo meniť (ani nič nezmenili), preto súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z toho, že predmetom konania je určenie ich vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá vada konania nemala za následok vecnú nesprávnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Podľa odvolacieho súdu sa žalobcovia domáhali určenia, že nehnuteľnosť parc. KN X. patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch, ktorí ju nadobudli vydržaním. Rozsudok prvostupňového súdu odvolací súd ako vecne správny potvrdil, pretože žalobcovia v konaní nepreukázali splnenie podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Vo vzťahu k žalovanému 3/ bola žaloba správne zamietnutá aj pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žalovaným 2/ až 6/ náhradu trov

odvolacieho konania nepriznal, lebo si právo na náhradu trov konania neuplatnili. Žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 150 O.s.p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré odvolací súd videl v tom, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nedávalo žalobcom dôvod na pochybnosti o nimi uplatnenom nároku.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli dovolaním žalobcovia 1/ a 5/ a žiadali, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietali, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a je v rozpore so zisteným skutkovým stavom, keď v konaní bolo preukázané, že právni predchodcovia žalobcov odkúpili predmetné nehnuteľnosti už počiatkom dvadsiatych rokov minulého storočia a tieto nehnuteľnosti nerušene ako vlastníci užívali.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno o kúpe predmetných nehnuteľností a o tejto skutočnosti nepredložili žiaden dôkaz. Argument, že žalobcovia platili pozemkovú daň za predmetné nehnuteľnosti, nie je dôkazom o ich o vlastníctve, okrem iného aj preto, že pozemkovú daň boli povinní platiť nielen vlastníci pôdy ale aj nájomcovia pôdy z titulu tzv. árendy.

Žalovaný 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie nie je v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. procesne prípustné.

K dovolaniu sa vyjadril aj žalovaný 5/, ktorý navrhol dovolanie žalobcov 1/ a 5/ zamietnuť, pretože v danom prípade nie je daný žiaden z dovolacích dôvodov a v konaní nedošlo k žiadnej vade, ktorá by odôvodňovala zrušenie napadnutého rozsudku.

Žalovaný 6/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov 1/ a 5/ uviedol, že v predchádzajúcich konaniach nebolo preukázané nadobudnutie predmetných nehnuteľností na základe vydržania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či

dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Žalobcami 1/ a 5/ napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozsudkov. Prípustnosť nimi podaného dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

Dovolací súd vzhľadom na povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. stanovuje tzv. vady zmätočnosti konania a nemá žiadne obmedzenia vo výpočte právoplatných rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Žalobcovia 1/ a 5/ existenciu procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani z úradnej povinnosti nezistil dovolací súd. Prípustnosť ich dovolania preto nevyplýva ani z ustanovení § 237 O.s.p.

Pokiaľ dovolatelia v dovolaní namietajú, že súdy rozhodli bez úplných skutkových podkladov, prípadne že zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotili alebo že dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a tieto po právnej stránke nesprávne posúdili, ide o námietky, ktoré ani v prípade, že by boli opodstatnené (dovolací súd sa ich dôvodnosťou nezaoberal) by nenasvedčovali o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p. zakladajúcej prípustnosť ich dovolania podľa tohto ustanovenia. Osobitne k námietke dovolateľov, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/ a 5/ odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní neboli žalobcovia 1/ a 5/ úspešní a z toho dôvodu im ani nevzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným 2/ až 6/ ako účastníkom úspešným v dovolacom konaní, dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože si právo na náhradu trov

dovolacieho konania prostredníctvom príslušného návrhu neuplatnili (§ 151 O.s.p.). Žalovanému 1/, ktorý bol v dovolacom konaní tiež úspešný a uplatnil si právo na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd náhradu trov konania nepriznal, pretože napriek výzve dovolacieho súdu v určenej lehote trovy dovolacieho konania nevyčíslil (§ 151 ods. 1, 4 O.s.p.)

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková